

בש"פ 8912/14 - עופר אטיאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 8912/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

עופר אטיאס

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו בית המשפט המחוזי בירושלים בעת"מ
51462-12-14 שניתנה ביום 25.12.2014 על ידי כבוד
השופט ד"ר יגאל מרזל

בשם העורר:

בעצמו

החלטה

מונחת לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (עמ"ת 51462-12-14, כב' השופט
ד"ר י' מרזל), אשר דחה ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (מ"ת 45163-12-14, כב' הנשיאה ש' דותן),
בגדרה נעצר המבקש עד תום ההליכים.

1. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש, יליד 1970, נטל זוג אופניים חשמליים מחנות אופניים מבלי לשלם. בגין
מעשה זה הואשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בית משפט השלום קבע כי
המבקש יושם במעצר עד לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, אשר אמור להתקבל בעוד כשבועיים. המבקש הגיש ערר על
החלטה זו לבית המשפט המחוזי. לטענת סנגורו, לא קיימות ראיות לכאורה לעבירת הגניבה, אלא לכל היותר להחזקת

עמוד 1

רכוש גנוב. טענה נוספת היא שמנסיבות ביצוע העבירה המיוחסת למבקש עולה שיש לשחררו לחלופת מעצר קודם לקבלת תסקיר המעצר. בית המשפט המחוזי דחה על הערר, בשים לב לחומר הראיות ולעברו הפלילי של המבקש בעבירות רכוש. בבקשה שלפני מכחיש המבקש את המעשים המיוחסים לו וטוען כי לא נמצא ברשותו כל רכוש גנוב.

2. לאחר שעיינתי בבקשה, בטענות סנגוריו של המבקש בערכאות הקודמות ובהחלטות בענייניו, נחה דעתי כי גם מנקודת מבט המקלה עם המבקש רשות ערר בהליך פלילי, אין להעתר לבקשה הנוכחית (ראו למשל בש"פ 5572/12 שרלו נ' מדינת ישראל בפסקה 4 לפסק הדין (24.7.2012)). המבקש חולק על כך שקיימות כנגדו ראיות לכאורה. עיון בחומר הראיות מעלה כי לכאורה נמצאו האופניים הגנובים ברשותו כיממה לאחר גניבתם. המבקש מסר מספר גרסאות לכך, בחלקן טען שקיבל את האופניים מאנשים שונים ובחלקן הכחיש את הימצאות האופניים ברשותו. מבלי לקבוע מסמרות בדבר – די בכך, בשלב זה, לעניין הראיות לכאורה. באשר לעילת המעצר, כפי שציין בית משפט קמא, זו נובעת מהשילוב בין נסיבות העבירה הנוכחית – באור יום ובעת פעילות החנות – ובין עברו הפלילי של המבקש בעבירות רכוש שונות והמאסרים המותנים כנגדו.

עוד יש לציין, ולכך יש חשיבות, כי אין עסקין בהחלטה לעצור את המבקש עד תום ההליכים, אלא בהחלטה לעצרו עד למתן תסקיר מעצר בעניינו. זאת, כאשר לא הוצגה בפני הערכאות הקודמות או בבקשה הנוכחית כל חלופת מעצר שהיא. בנסיבות אלה, ועל רקע נתוני התיק, אין מקום להיעתר לבקשה.

יובהר בזאת למבקש, אשר איננו מיוצג, כי אין בכל האמור לעיל בכדי לקבוע את אשמתו או את מהימנות הראיות. מדובר בקביעת קיומן של ראיות לכאורה בלבד, אשר בשלב הנוכחי די בהן לשם מעצרו עד לקבלת תסקיר בעניינו. טענותיו של המבקש לגופו של עניין תידונה לעומק בעת ההליך העיקרי. חומר הראיות אינו ניצב בפני בכללותו ואין בהחלטה זו משום הבעת דעה באשר להליך העיקרי. אף אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה האם ראוי לעצור את המבקש עד לסיום ההליכים. עניין זה יידון, כנראה, לאחר קבלת התסקיר. המדובר, בשלב הזה, ב"מעצר ביניים" של המבקש, ולא בהחלטה אם לקבל את בקשת המדינה.

3. הבקשה נדחית. עולה כי יש טעם שבית משפט השלום ישקול הזמנת סניגור מהסנגוריה הציבורית לדיון שנקבע.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ה (28.12.2014).

ש ו פ ט